

[Aksel Larsen.]

Den staar i Fortrykket Sp. 1516. Det drejer sig om en Pjece, som det ærede Medlem af Socialdemokratiet Hr. Sneum har skrevet, en Pjece, hvori han udtaler som sin Overbevisning, at der findes ingen Partier i Danmark, som er Modstandere af Kirken, og navnlig er hans Parti, Socialdemokratiet, en absolut Tilhænger af Kirken.

Ja, det behøver man jo ikke at skrive Pjecer for at demonstrere. Man kan jo blot kige paa Finansloven eller se paa den Omstændighed, at Kirkeministeren, som formenes at være Medlem af Socialdemokratiet, er Præst i den samme Folkekirke og ikke er i Modstrid med sit Parti. Men dette betyder ganske vist ikke, at Socialdemokratiets Stilling er Udtryk for Arbejderklassens Opfattelse i det paagældende Spørgsmaal. Tværtimod. Hvis man spørger Arbejderne — og man kan gaa, hvorhen man vil, og til hvilke Kredse man vil —, faar man det Svar, at Kirken er saa inderlig overflødig. Og i den Henseende er det ikke noget Bevis at anføre, at Arbejderne endnu lader deres Børn døbe og konfirmere, i hvert Fald i temmelig stort Omfang. Dermed er ingenting bevist. Det er et Spørgsmaal om Traditionsbundethed, om at gøre, hvad man nu en Gang synes hører sig til.

Arbejderne er aldeles ikke Tilhængere af Kirken saa lidt som af Religionen og anser med det kommunistiske Parti Kirken for at være en Del af den kapitalistiske Stat og mener, at den som saadan tjener til at udføre ganske bestemte Funktioner, nemlig at holde Underklassen nede i Fordummelse og Uvidenhed, faa Underklassen til at holde sig fra Angreb paa det kapitalistiske Samfund og faa den til at haabe paa lykkelige Tilstande paa den anden Side af Fyrrefjælene og de 6 Fod Kirkegaardsjord. Det gælder for alle kapitalistiske Samfund, det gælder for alle Samfund, hvor der har været en Statskirke, og det gælder ikke alene for de saakaldte kristne Samfund — naturligvis ikke, for Religion er ikke noget, der er monopoliseret for Kristendommen —, at Kirken er et Led i Statsapparatet, et Led, som ganske bevidst benyttes af de herskende, og som ganske bevidst med samtlige dens saakaldte Tjenere, samtlige dens Tjenestemænd — for det er et rigtigere Udtryk —

stiller sig i den i Samfundet herskende Klasses, Overklassens, Tjeneste.

Hvad angaar et andet Spørgsmaal, der har været behandlet under Debatten, Spørgsmaalet om Grønland, er der især to Talere, der har beskæftiget sig med det, nemlig dels Statsministeren, dels det ærede Medlem Hr. Pürschel. Nu har jeg studeret Listen over Tingets Medlemmer meget nøje, for jeg har jo paa Statsministerens Udtalelser forstaaet, at de Konservative og Kommunisterne er Folk, der er enige i tykt og tyndt. Det er jo derfor, vi Kommuniste bevidst har valgt os vore Pladser ovre ved de Konservative, Statsministeren gav Udtryk for noget saadant. Vi ser jo altsaa bort fra, at det bl. a. er det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der har tildelt os disse Pladser. Men hvis der er Logik i Tingene, saa maatte man ifølge disse Udtalelser antage, enten at det ærede Medlem Hr. Pürschel maatte holde med os, eller at det ærede Medlem Hr. Pürschel maa være et æret Medlem af Socialdemokratiet eller til Nød af det radikale Venstre, for det ærede Medlem Hr. Pürschel var nemlig fuldkommen enig med Regeringen, om end han ikke saa kraftigt gav Udtryk for sin virkelige Indignation over Kommunisternes Optræden.

Sp. 1542 har vi det ærede Medlem Hr. Pürschels og Sp. 1302 Statsministerens Udtalelser.

Statsministeren lagde altsaa for. Disse Kommuniste, det er landsskadelige, antinationale og fædrelandsfjendske Fyre, Folk, som intet andet kan gøre end gaa en anden Stats Ærinde, efterplaprer, hvad chauvinistiske Aktivister i Norge har sagt. Kommunisterne er et antinationalt Parti, og dets Folk kan ikke staa op her og sige andet end, hvad disse samme norske Aktivister har paastaaet.

Naturligvis kan jeg beklage, hvis norske Chauvinister skulde gaa hen og sige noget, der er rigtigt, men det kan i hvert Fald ikke afskrække vort Parti fra at sige det rigtige, og vi er aldeles ikke her gaaet norske Aktivisters Ærinde. Tværtimod, der foreligger tilstrækkeligt mange Beviser for, at vort Broderparti i Norge, Norges kommunistiske Parti, som Sektion af den kommunistiske Internationale, som Sektion af det kommunistiske Verdensparti, har taget lige saa skarpt